

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการประมาณการด้วยวิธี OLS ซึ่งเป็นการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ ในสมการถดถอยเชิงเส้นตรง (Linear Regression Equation) โดยจะทำการประมาณสมการ (36), (37), (38) และ (39) โดยการทดสอบตัวแปรในหลายๆ รูปแบบ (Versions) และไม่ได้นำสมการอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง นั่นคือ เป็นการประมาณการในรูปของสมการเชิงเดียว (Single Equation) ดังนั้น จึงได้ผลการศึกษาของแต่ละสมการดังนี้

4.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2539

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ดังนี้

สมการที่ 1 ได้นำเอาปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 2505.27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่าถึงแม้ครัวเรือนจะไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนก็จะยังคงใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2505.27 บาทต่อเดือน โดยอาจใช้เงินออมหรือกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายแทน สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.459 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.459 บาทต่อเดือน ส่วนค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.360 แสดงถึงความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Dependent Variable) สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ร้อยละ 36.0

สมการที่ 2 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าสูงกว่าสมการที่ 1 โดยมีค่าเท่ากับ 2997.48 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2997.48 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.344

สมการที่ 3 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) แทนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2591.91 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2591.91 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.434 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.434 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.322 ลดลงเมื่อเทียบกับสมการที่ 1 และ 2

สมการที่ 4 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2451.17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2451.17 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.474 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.474 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.320

สมการที่ 5 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่ามากกว่าสมการที่ 1 ถึง 4 โดยมีค่าเท่ากับ 3053.69 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3053.69 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.352 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.352 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.347

สมการที่ 6 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านสินเชื่อนานาชาติพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3169.22 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3169.22 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และปัจจัยทางด้านสินเชื่อนานาชาติพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.320 ไม่แตกต่างจากสมการอื่นมากนัก

สมการที่ 7 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหมือนกับสมการที่ 6 แต่เพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อนานาชาติพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3026.29 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3026.29 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัย

ทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และปัจจัยทางด้านสินเชื่อกู้เพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.332 สูงกว่าสมการที่ 6 เล็กน้อย

สมการที่ 8 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกับสมการที่ 6 และ 7 โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3146.21 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3146.21 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.309

สมการที่ 9 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อกู้ธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3058.59 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ กล่าวคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3058.59 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.361 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.361 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อกู้ธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.307 ลดลงจากสมการที่ 8 เล็กน้อย

สมการที่ 10 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหมือนกับสมการที่

9 โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2992.42 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ กล่าวคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2992.42 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้เท่ากับ 0.381 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.381 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.316

สมการที่ 11 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่ามากที่สุดในการทดสอบสมการทั้งหมด โดยมีค่าเท่ากับ 3361.34 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ อธิบายได้ว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3361.34 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกเช่นกัน แต่ปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งทั้งสามปัจจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.283 ซึ่งน้อยที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมด

สมการที่ 12 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกับสมการที่ 11 โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3181.40 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha =$

0.05 อธิบายได้ว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3181.40 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกเช่นกัน แต่ปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งทั้งสามปัจจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.294

สมการที่ 13 ได้นำเอาปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 2397.03 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนก็จะยังคงใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2397.03 บาทต่อเดือน สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.488 ซึ่งเป็นค่า MPC ที่สูงที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมด สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.488 บาทต่อเดือน ส่วนค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.329 แสดงถึงความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Dependent Variable) สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ร้อยละ 32.9

สมการที่ 14 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าสูงกว่าสมการที่ 13 โดยมีค่าเท่ากับ 3021.14 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3021.14 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.336

สมการที่ 15 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนเพื่อการพาณิชย์ของ

ครัวเรือนต่อเดือน (L) แทนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2566.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2566.64 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.436 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.436 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.299

สมการที่ 16 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเหมือนกับสมการที่ 13, 14 และ 15 และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2440.26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2440.26 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.476 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.476 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.288

สมการที่ 17 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3207.34 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3207.34 บาทต่อเดือน

สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.310

สมการที่ 18 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นเดียวกับสมการที่ 17 แต่เพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3052.39 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3052.39 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.323

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2539 (ภายหลังการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

หลังจากได้ผลการศึกษาในข้อ 4.1 แล้ว ในตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้ง 18 สมการ ไปประมาณการด้วยวิธี OLS อีกครั้ง โดยได้ทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธีการ Breusch-Pagan พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 1 ถึง 11 และ สมการที่ 13 ถึง 18 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น และยังพบว่าระดับการมีนัยสำคัญของทุกๆ ปัจจัยมีค่าที่ดีขึ้นในทุกๆ สมการ โดยเฉพาะในสมการที่ 4 ปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ สมการที่ 6 ปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.10$ สมการที่ 7 ปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ และสมการที่ 10 ปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

สำหรับสมการที่ 12 นั้น ค่าสถิติ χ^2 ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่ามีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น จึงได้ทำการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยนำปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) ไป Weight ในปัจจัยทุกตัวในสมการ พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2.5095 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น

4.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2543

จากตารางที่ 4.3 สามารถอธิบายผลการศึกษาดังนี้

สมการที่ 1 ได้นำเอาปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่ามีค่าสูงสุดในบรรดาสมการทั้งหมด โดยเท่ากับ 3504.34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่าถึงแม้ครัวเรือนจะไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนก็จะยังคงใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3504.34 บาทต่อเดือน สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.363 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.363 บาทต่อเดือน ส่วนค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.421 แสดงถึงความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Dependent Variable) สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ร้อยละ 42.1

สมการที่ 2 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าลดลงจากสมการที่ 1 กล่าวคือ มีค่าเท่ากับ 2994.92 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2994.92 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.399 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่าย

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2539

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C											
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12
Constant	2505.27** (2.517)	2997.48** (2.522)	2591.91** (2.384)	2451.17** (2.234)	3053.69** (2.534)	3169.22** (2.558)	3026.29** (2.522)	3146.21** (2.474)	3058.59** (2.462)	2992.42** (2.415)	3361.34** (2.523)	3181.40** (2.474)
Y	0.459*** (3.332)	0.335 (1.588)	0.434** (2.471)	0.474** (2.684)	0.352* (1.851)	0.306 (1.392)	0.335 (1.574)	0.318 (1.445)	0.361* (1.812)	0.381* (1.883)	0.283 (1.230)	0.318 (1.427)
D	-	0.125 (0.780)	-	-	-	0.271 (0.976)	0.242 (1.135)	0.700 (0.330)	-	-	0.218 (0.714)	0.185 (0.726)
L	-	-	0.022 (0.238)	-	-	-0.102 (0.650)	-	-	-0.029 (0.256)	-	-0.111 (0.684)	-
Lc	-	-	-	-0.058 (0.139)	-	-	-0.463 (0.843)	-	-	-0.244 (0.524)	-	-0.468 (0.828)
T	-	-	-	-	1.064 (0.824)	-	-	0.710 (0.416)	1.294 (0.806)	1.383 (0.951)	0.846 (0.484)	0.739 (0.429)
Mean Dependent Var.	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95
R ²	0.360	0.344	0.322	0.320	0.347	0.320	0.332	0.309	0.307	0.316	0.283	0.294
F-statistic	11.10***	5.73**	5.27**	5.24**	5.79**	3.82**	3.99**	3.68**	3.65**	3.77**	2.78*	2.87*

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากผลการคำนวณ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2539

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C							
	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18		
Constant	2397.03** (2.197)	3021.14** (2.456)	2566.64** (2.207)	2440.26* (2.057)	3207.34** (2.493)	3052.39** (2.456)		
Yd	0.488*** (3.136)	0.326 (1.510)	0.436** (2.320)	0.476** (2.480)	0.294 (1.306)	0.326 (1.494)		
D	-	0.160 (1.079)	-	-	0.305 (1.124)	0.277 (1.350)		
L	-	-	0.046 (0.515)	-	-0.102 (0.642)	-		
Le	-	-	-	0.047 (0.114)	-	-0.461 (0.833)		
Mean Dependent Var.	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95		
R ²	0.329	0.336	0.299	0.288	0.310	0.323		
F-statistic	9.84***	5.55**	4.84**	4.64**	3.70**	3.86**		

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการศึกษา

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2539 (ภายหลังการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C											
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12
Constant	2505.27*** (3.055)	2997.48** (2.708)	2591.91** (2.689)	2451.17** (2.719)	3053.69*** (2.930)	3169.22*** (3.169)	3026.29*** (3.123)	3146.21** (2.796)	3058.59*** (2.999)	2992.42*** (2.999)	3361.34*** (3.138)	3181.40*** (3.028)
Y	0.459*** (4.005)	0.335 (1.714)	0.434** (2.585)	0.474*** (3.121)	0.352* (2.072)	0.306* (1.760)	0.335* (1.902)	0.318 (1.601)	0.361* (2.063)	0.381** (2.258)	0.283 (1.536)	0.318 (1.705)
D	-	0.125 (1.056)	-	-	-	0.271 (1.512)	0.242 (1.643)	0.700 (0.459)	-	-	0.218 (1.123)	0.185 (1.462)
L	-	-	0.022 (0.271)	-	-	-0.102 (0.738)	-	-	-0.029 (0.308)	-	-0.111 (0.484)	-
Lc	-	-	-	-0.058 (0.189)	-	-	-0.463 (0.982)	-	-	-0.244 (0.641)	-	-0.468 (0.948)
T	-	-	-	-	1.064 (0.815)	-	-	0.710 (0.435)	1.294 (0.895)	1.383 (0.923)	0.846 (0.555)	0.739 (0.472)
Mean Dependent Var.	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95
R ²	0.360	0.344	0.322	0.320	0.347	0.320	0.332	0.309	0.307	0.316	0.283	0.294
F-statistic	11.10***	5.73**	5.27**	5.24**	5.79**	3.82**	3.99**	3.68**	3.65**	3.77**	2.78*	2.87*
Breusch-Pagan χ^2	0.0500	0.5217	2.0431	1.0174	0.0315	1.3827	0.3776	0.1567	0.3325	0.0846	0.5320	0.0828*

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2539 (ภายหลังทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C							
	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18		
Constant	2397.03** (2.765)	3021.14** (2.660)	2566.64** (2.470)	2440.26** (2.443)	3207.34*** (3.093)	3052.39** (2.988)		
Yd	0.488*** (3.869)	0.326 (1.630)	0.436** (2.392)	0.476** (2.786)	0.294 (1.635)	0.326 (1.755)		
D	-	0.160 (1.503)	-	-	0.305 (1.694)	0.277 (1.918)		
L	-	-	0.046 (0.607)	-	-0.102 (0.734)	-		
Lc	-	-	-	0.047 (0.165)	-	-0.461 (0.992)		
Mean Dependent Var.	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95	5790.95		
R ²	0.329	0.336	0.299	0.288	0.310	0.323		
F-statistic	9.84***	5.55**	4.84**	4.64**	3.70**	3.86**		
Breusch-Pagan χ^2	0.1603	0.6657	2.6826	1.7112	1.7296	0.5332		

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%)

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%)

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.399 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.401

สมการที่ 3 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อบริการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) แทนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3046.21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3046.21 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.365 ลดลงจากสมการที่ 1 และ 2 ไม่มากนัก สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.365 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อบริการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.385 ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสมการที่ 1 และ 2

สมการที่ 4 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อบริการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2986.25 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2986.25 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.398 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.398 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.394

สมการที่ 5 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) แทนปัจจัยทาง

ด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2836.25 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2836.25 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.402 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.402 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.406

สมการที่ 6 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านสินเชื่อนานาชาติพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเพิ่มมากขึ้นเท่ากับ 3256.32 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3256.32 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.354 ซึ่งเป็นค่า MPC ที่น้อยที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมด สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.354 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และปัจจัยทางด้านสินเชื่อนานาชาติพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.403 ไม่แตกต่างจากสมการอื่นมากนัก

สมการที่ 7 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหมือนกับสมการที่ 6 แต่เพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อนานาชาติพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2999.16 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมี

รายได้ (Y) เป็นศูนย์ คริวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2999.16 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของคริวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.397 หมายความว่า ถ้ารายได้ของคริวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้คริวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.397 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของคริวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของคริวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.361

สมการที่ 8 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของคริวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของคริวเรือนต่อเดือน (D) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกับสมการที่ 6 และ 7 โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านภาษีของคริวเรือนต่อเดือน (T) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของคริวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2856.08 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากคริวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ คริวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2856.08 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของคริวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.412 หมายความว่า ถ้ารายได้ของคริวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้คริวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.412 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของคริวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของคริวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.371

สมการที่ 9 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของคริวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านภาษีของคริวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ของคริวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของคริวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2867.34 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ กล่าวคือ หากคริวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ คริวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2867.34 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของคริวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.384 หมายความว่า ถ้ารายได้ของคริวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะ

ทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.384 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.372 สูงกว่าสมการที่ 8 เล็กน้อย

สมการที่ 10 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหมือนกับสมการที่ 9 โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อกู้เพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2811.64 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ กล่าวคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2811.64 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.394 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.394 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อกู้เพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.369 ใกล้เคียงกับสมการที่ 8 และ 9

สมการที่ 11 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านสินเชื่อนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3116.47 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ อธิบายได้ว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3116.47 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.367 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.367 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แต่ปัจจัย

ทางด้านสินเชื่อกฎการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งทั้งสามปัจจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.372 เท่ากับสมการที่ 9

สมการที่ 12 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกับสมการที่ 11 โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อกฎการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อกฎการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2776.83 น้อยที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมด และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ อธิบายได้ว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2776.83 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.391 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.391 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แต่ปัจจัยทางด้านสินเชื่อกฎการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งทั้งสามปัจจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.341 เป็นค่าที่น้อยที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมดเช่นกัน

สมการที่ 13 ได้นำเอาปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 2857.39 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนก็จะยังคงใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2857.39 บาทต่อเดือน สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.398 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.398 บาทต่อเดือน ส่วนค่า R^2 ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.441 ซึ่งเป็นค่าที่มากที่สุดในการบรรดาสมการทั้งหมด แสดงถึงความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Dependent Variable) สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ร้อยละ 44.1

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สมการที่ 14 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2846.06 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2846.06 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.413 เป็นค่า MPC ที่สูงที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมด สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.413 บาทต่อเดือน และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.410

สมการที่ 15 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อบริษัทพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) แทนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2891.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2891.90 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.384 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.384 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อบริษัทพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.408

สมการที่ 16 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Y_d) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเหมือนกับสมการที่ 13 ถึง 15 และเพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (L_c) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อบริษัทพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2856.70 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ $\alpha = 0.05$ นั่นคือ หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2856.70 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.398 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.398 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.406

สมการที่ 17 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเพิ่มปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) และปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 3117.77 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 3117.77 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.367 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.367 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แต่ปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.414

สมการที่ 18 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) และปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นเดียวกับสมการที่ 17 แต่เพิ่มปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) แทนปัจจัยทางด้านสินเชื่อก่อนการพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (L) ว่ามีผลต่อการใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือนต่อเดือน (C) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเท่ากับ 2860.13 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่า หากครัวเรือนไม่มีรายได้ (Y) หรือมีรายได้ (Y) เป็นศูนย์ ครัวเรือนจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2860.13 บาทต่อเดือน สำหรับปัจจัยทางด้านรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าความโน้มเอียงใน

การบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จากสมการนี้ เท่ากับ 0.400 หมายความว่า ถ้ารายได้ของครัวเรือนต่อเดือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น 0.400 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของครัวเรือนต่อเดือน (D) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ แต่ปัจจัยทางด้านสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลของครัวเรือนต่อเดือน (Lc) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองปัจจัย สำหรับค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.378

4.4 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2543 (ภายหลังจากแก้ปัญหา Heteroscedasticity)

หลังจากได้ผลการศึกษาในข้อ 4.3 แล้ว ในตารางที่ 4.4 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้ง 18 สมการ ไปประมาณการด้วยวิธี OLS อีกครั้ง โดยได้ทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธีการ Breusch-Pagan พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 1 ถึง 18 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น พบว่าโดยส่วนใหญ่ปัจจัยแต่ละตัวมีระดับการมีนัยสำคัญที่ดีขึ้น โดยในสมการที่ 6 และสมการที่ 11 ปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) ระดับนัยสำคัญเพิ่มขึ้นจาก $\alpha = 0.05$ เป็น $\alpha = 0.01$ และในสมการที่ 5 และสมการที่ 9 ปัจจัยทางด้านภาษีของครัวเรือนต่อเดือน (T) มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.10$ และ $\alpha = 0.01$ ตามลำดับ ยกเว้นในสมการที่ 3 ที่ปัจจัยทางด้านรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) กลับมีระดับนัยสำคัญลดลงจาก $\alpha = 0.01$ เป็น $\alpha = 0.05$

4.5 ผลการศึกษาค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2539 กับ ปี พ.ศ. 2543

จากการศึกษาค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปรียบเทียบระหว่าง ปี พ.ศ. 2539 กับ ปี พ.ศ. 2543 ผลการศึกษาพบว่าค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ปี พ.ศ. 2539 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.283 ถึง 0.474 และปี พ.ศ. 2543 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.354 ถึง 0.413 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานรายได้สัมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis) ของเคนส์ที่ว่า เมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้การบริโภคเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แต่เพิ่มขึ้นในระดับที่น้อยกว่า 1 นั่นคือ ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จะมีค่ามากกว่าศูนย์แต่น้อยกว่า 1 ($0 < MPC < 1$) สำหรับค่า Intercept (สัมประสิทธิ์ของค่า

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลกระทบต่อการบริการของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2543

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C											
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12
Constant	3504.34*** (4.155)	2994.92*** (3.977)	3046.21*** (3.875)	2986.25*** (3.908)	2836.25*** (3.568)	3256.32*** (4.107)	2999.16*** (3.819)	2856.08*** (3.477)	2867.34*** (3.484)	2811.64*** (3.377)	3116.47*** (3.623)	2776.83*** (3.953)
Y	0.363*** (3.751)	0.399*** (3.538)	0.365*** (2.988)	0.398*** (3.265)	0.402*** (3.645)	0.354** (2.929)	0.397*** (3.171)	0.412*** (3.474)	0.384*** (3.060)	0.394*** (3.158)	0.367** (2.896)	0.391*** (3.662)
D	-	-0.059 (0.659)	-	-	-	-0.214 (1.227)	-0.064 (0.416)	-0.031 (0.293)	-	-	-0.187 (0.997)	-0.099 (0.606)
L	-	-	-0.004 (0.039)	-	-	0.206 (1.034)	-	-	0.040 (0.338)	-	0.207 (1.011)	-
Lc	-	-	-	-0.315 (0.499)	-	-	0.042 (0.039)	-	-	0.179 (0.171)	-	0.886 (0.560)
T	-	-	-	-	-0.482 (0.778)	-	-	-0.369 (0.493)	-0.591 (0.828)	-0.623 (0.600)	-0.373 (0.500)	-0.818 (0.738)
Mean Dependent Var.	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37
R ²	0.421	0.401	0.385	0.394	0.406	0.403	0.361	0.371	0.372	0.369	0.372	0.341
F-statistic	14.07***	7.02***	6.62***	6.85***	7.17***	5.06**	4.39**	4.54**	4.56**	4.50**	3.66**	3.33**

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลการบริการของกรมเรือนินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2543

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C							
	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18		
Constant	2857.39*** (3.773)	2846.06*** (3.655)	2891.90*** (3.638)	2856.70*** (3.653)	3117.77*** (3.809)	2860.13*** (3.575)		
Yd	0.398*** (3.900)	0.413*** (3.602)	0.384*** (3.149)	0.398*** (3.349)	0.367*** (3.000)	0.400*** (3.281)		
D	-	-0.028 (0.327)	-	-	-0.187 (1.076)	-0.081 (0.534)		
L	-	-	0.021 (0.220)	-	0.207 (1.049)	-		
Lc	-	-	-	-0.008 (0.015)	-	0.437 (0.428)		
Mean Dependent Var.	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37		
R ²	0.441	0.410	0.408	0.406	0.414	0.378		
F-statistic	15.21***	7.26***	7.20***	7.16***	5.23**	4.65**		

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบปัจจัยที่ผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2543 (ภายหลังการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C											
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12
Constant	3504.34*** (4.459)	2994.92*** (4.168)	3046.21*** (3.837)	2986.25*** (4.010)	2836.25*** (3.747)	3256.32*** (5.388)	2999.16*** (4.186)	2856.08*** (3.827)	2867.34*** (3.708)	2811.64*** (3.898)	3116.47*** (4.837)	2776.83*** (3.953)
Y	0.363*** (4.253)	0.399*** (3.615)	0.365** (2.775)	0.398*** (3.330)	0.402*** (4.066)	0.354*** (3.555)	0.397*** (3.505)	0.412*** (3.662)	0.384*** (2.948)	0.394*** (3.333)	0.367*** (3.538)	0.391*** (3.662)
D	-	-0.059 (0.731)	-	-	-	-0.214 (1.252)	-0.064 (0.396)	-0.031 (0.311)	-	-	-0.187 (0.969)	-0.099 (0.551)
L	-	-	-0.004 (0.038)	-	-	0.206 (1.124)	-	-	0.040 (0.375)	-	0.207 (1.136)	-
Lc	-	-	-	-0.315 (0.624)	-	-	0.042 (0.041)	-	-	0.179 (0.184)	-	0.886 (0.546)
T	-	-	-	-	-0.483* (1.807)	-	-	-0.369 (1.019)	-0.591*** (3.467)	-0.623 (0.933)	-0.373 (1.190)	-0.818 (1.100)
Mean Dependent Var.	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37
R ²	0.421	0.401	0.385	0.394	0.406	0.403	0.361	0.371	0.372	0.369	0.372	0.341
F-statistic	14.07***	7.02***	6.62***	6.85***	7.17***	5.06**	4.39**	4.54**	4.56**	4.50**	3.66**	3.33**
Breusch-Pagan χ^2	0.6902	1.1481	0.7697	1.0564	1.4991	3.7021	2.4816	2.0828	1.3865	1.5882	4.4049	4.6113

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) ผลการทดสอบปัจจัยที่ผิดประเภทต่อการบริโภคของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2543 (ภายหลังทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C							
	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18		
Constant	2857.39*** (3.889)	2846.06*** (3.797)	2891.90*** (3.617)	2856.70*** (3.830)	3117.77*** (4.831)	2860.13*** (3.993)		
Yd	0.398*** (4.285)	0.413*** (3.625)	0.384*** (2.919)	0.398*** (3.527)	0.367*** (3.524)	0.400 (3.746)		
D	-	-0.028 (0.367)	-	-	-0.187 (1.079)	-0.081 (0.500)		
L	-	-	0.021 (0.235)	-	0.207 (1.113)	-		
Lc	-	-	-	-0.008 (0.020)	-	0.437 (0.454)		
Mean Dependent Var.	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37	5765.37		
R ²	0.441	0.410	0.408	0.406	0.414	0.378		
F-statistic	15.21***	7.26***	7.20***	7.16***	5.23**	4.65**		
Breusch-Pagan χ^2	1.2464	1.3973	1.1307	1.3108	3.7478	3.5774		

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

คงที่) ปี พ.ศ. 2539 มีค่าอยู่ระหว่าง 2451.17 ถึง 3361.34 และปี พ.ศ. 2543 มีค่าอยู่ระหว่าง 2776.83 ถึง 3504.34

นอกจากนี้ ยังพบว่าในสมการที่ 1, 3, 4, 5, 13, 15 และ 16 ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ปี พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นปีก่อนเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย มีค่าสูงกว่าปี พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นปีหลังการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่ในสมการที่ 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17 และ 18 ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ในปี พ.ศ. 2539 กลับมีค่าต่ำกว่าปี พ.ศ. 2543 ทำให้ไม่สามารถสรุปการเปลี่ยนแปลงของค่า MPC ได้ ดังนั้น จึงได้ทำการทดสอบว่าค่า MPC ระหว่างก่อนเกิดวิกฤตและหลังเกิดวิกฤตมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร

4.6 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่าการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ (Autonomous Consumption) และค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2539 กับ ปี พ.ศ. 2543

ในการทดสอบว่า ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ปี พ.ศ. 2539 (ก่อนวิกฤต) มีการเปลี่ยนแปลงไปจาก ปี พ.ศ. 2543 (หลังวิกฤต) หรือไม่อย่างไร (Structural Change) นั้น ผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือ DUM และ DUM*Y เข้าไปในแต่ละสมการ จากตารางที่ 4.5 สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (Y) และค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้จริงของครัวเรือนต่อเดือน (Yd) มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ทั้งหมด โดยสมการที่ 6 มีค่า Intercept สูงที่สุด เท่ากับ 3100.92 และสมการที่ 13 มีค่า Intercept น้อยที่สุด เท่ากับ 2857.39 แต่สมการที่ 13 มีค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) สูงที่สุดในบรรดาสมการทั้งหมด โดยมีค่าเท่ากับ 0.400 และสมการที่มีค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) น้อยที่สุด คือ สมการที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.355

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM มีค่าติดลบในทุกๆ สมการ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของ DUM*Y และ DUM*Yd มีค่าค่อนข้างน้อย โดยมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 0.090 ถึง 0.115 และ 0.074 ถึง 0.091 ตามลำดับ ซึ่งทั้งค่าสัมประสิทธิ์ของ DUM*Y และ DUM*Yd ต่างก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ สามารถหาค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ของปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2543 ได้โดยกำหนดให้

$$\text{ปี พ.ศ. 2539} \quad \text{DUM} = 1 \quad \text{ค่า MPC} = \beta_1 + \beta_7$$

$$\text{ปี พ.ศ. 2543} \quad \text{DUM} = 0 \quad \text{ค่า MPC} = \beta_1$$

ยกตัวอย่างเช่นสมการที่ 1

$$\text{จาก} \quad C = a + \beta_1 Y + \beta_6 \text{DUM} + \beta_7 \text{DUM} * Y$$

$$\text{จะได้} \quad C = 3054.34 + 0.363Y - 549.07 \text{DUM} + 0.097 \text{DUM} * Y$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น} \quad \text{MPC}_{2539} &= 0.363 + 0.097 \quad (\text{แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ}) \\ &= 0.460 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{และ} \quad \text{MPC}_{2543} &= 0.363 + 0 \\ &= 0.363 \end{aligned}$$

ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบค่า MPC ระหว่างปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2543 ในสมการทั้งหมดแล้ว พบว่า ทุกๆ สมการมีค่า MPC_{2539} มากกว่าค่า MPC_{2543} แต่ไม่มากนัก ประกอบกับค่าสัมประสิทธิ์ของ DUM, DUM*Y และ DUM*Yd ไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างค่า Intercept และ ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ในปี พ.ศ. 2539 กับ ปี พ.ศ. 2543

นอกจากนี้ หลังจากทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธีการ Breusch-Pagan ดังตารางที่ 4.6 แล้ว พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 1 ถึง 18 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ปัจจัยแต่ละตัวมีระดับการมีนัยสำคัญที่ต่ำ

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงค่าการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ (Autonomous Consumption) และค่าความไม่เพียงพอในการบริโภคหน่วยสุดท้ายเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2539 กับ ปี พ.ศ. 2543

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C											
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12
Constant	3054.34*** (4.112)	3039.89*** (4.012)	3076.03*** (4.015)	3025.22*** (4.002)	2971.18*** (3.739)	3100.92*** (3.993)	3028.91*** (3.941)	2971.66*** (3.668)	2979.80*** (3.697)	2990.30*** (3.693)	3028.83*** (3.658)	2984.99*** (3.625)
Y	0.363*** (3.712)	0.371*** (3.367)	0.355*** (3.245)	0.378*** (3.554)	0.378*** (3.454)	0.365*** (3.246)	0.375*** (3.340)	0.378*** (3.299)	0.368*** (3.212)	0.382*** (3.404)	0.372*** (3.188)	0.379*** (3.258)
D	-	-0.014 (-0.183)	-	-	-	-0.065 (0.499)	0.009 (0.090)	-0.001 (0.007)	-	-	-0.054 (0.366)	0.015 (0.135)
L	-	-	0.011 (0.158)	-	-	0.055 (0.491)	-	-	0.026 (0.337)	-	-0.057 (0.495)	-
Lc	-	-	-	-0.135 (0.391)	-	-	-0.161 (0.352)	-	-	-0.104 (0.251)	-	-0.137 (0.282)
T	-	-	-	-	-0.184 (0.327)	-	-	-0.182 (0.266)	-0.282 (0.440)	-0.092 (0.135)	-0.196 (0.284)	-0.121 (0.167)
Dummy	-549.07 (0.445)	-590.90 (-0.464)	-528.72 (0.420)	-644.56 (0.506)	-560.76 (0.448)	-633.61 (0.491)	-636.07 (0.491)	-562.45 (0.434)	-517.51 (0.406)	-628.91 (0.485)	-603.97 (0.460)	-610.32 (0.460)
Dummy*Y	0.097 (0.576)	0.102 (0.590)	0.092 (0.532)	0.115 (0.652)	0.100 (0.587)	0.096 (0.551)	0.115 (0.643)	0.100 (0.571)	0.090 (0.516)	0.112 (0.625)	0.094 (0.531)	0.112 (0.612)
Mean Dependent Var.	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16
R ²	0.374	0.356	0.356	0.358	0.357	0.341	0.338	0.337	0.340	0.339	0.321	0.318
F-statistic	8.38***	6.11***	6.11***	6.16***	6.14***	4.83***	4.78***	4.77***	4.81***	4.79***	3.92***	3.87***

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงค่าการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ (Autonomous Consumption) และค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายที่เบาะระหว่างปี พ.ศ. 2539 กับปี พ.ศ. 2543

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C							
	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18		
Constant	2857.39*** (3.655)	2865.75*** (3.613)	2914.85*** (3.658)	2859.82*** (3.603)	2942.54*** (3.615)	2864.65*** (3.557)		
Yd	0.400*** (3.778)	0.386*** (3.381)	0.375*** (3.282)	0.395*** (3.540)	0.378*** (3.248)	0.387*** (3.333)		
D	-	0.020 (0.275)	-	-	-0.037 (0.287)	0.030 (0.287)		
L	-	-	0.035 (0.546)	-	0.062 (0.547)	-		
Lc	-	-	-	0.030 (0.090)	-	-0.593 (0.130)		
Dummy	-460.36 (0.350)	-389.31 (0.286)	-388.59 (0.291)	-435.71 (0.320)	-464.19 (0.336)	-406.67 (0.293)		
Dummy*Yd	0.091 (0.492)	0.081 (0.427)	0.074 (0.392)	0.086 (0.443)	0.076 (0.410)	0.086 (0.438)		
Mean Dependent Var.	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16		
R ²	0.370	0.352	0.357	0.351	0.338	0.333		
F-statistic	8.24***	6.03***	6.13***	6.00**	4.78***	4.69***		

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงค่าการบริโภคที่เพิ่มขึ้นกับรายได้ (Autonomous Consumption) และค่าความไม่เกี่ยวข้องการบริโภคหน่วยสุดท้ายที่เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2539 กับ ปี พ.ศ. 2543 (ภายหลังการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C											
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12
Constant	3054.34*** (4.459)	3039.89*** (4.274)	3076.03*** (4.248)	3025.22*** (4.307)	2971.18*** (3.994)	3100.92*** (4.568)	3028.91*** (4.225)	2971.66*** (4.084)	2979.80*** (4.094)	2990.30*** (3.971)	3028.83*** (4.354)	2984.99*** (4.017)
Y	0.363*** (4.253)	0.371*** (3.440)	0.355*** (3.355)	0.378*** (3.945)	0.378*** (3.864)	0.365*** (3.535)	0.375*** (3.439)	0.378*** (3.490)	0.368*** (3.456)	0.382*** (3.793)	0.372*** (3.589)	0.379*** (3.450)
D	-	-0.014 (-0.187)	-	-	-	-0.065 (0.540)	0.009 (0.088)	-0.001 (0.007)	-	-	-0.054 (0.374)	0.015 (0.134)
L	-	-	0.011 (0.165)	-	-	0.055 (0.542)	-	-	0.026 (0.382)	-	-0.037 (0.558)	-
Lc	-	-	-	-0.135 (0.488)	-	-	-0.161 (0.413)	-	-	-0.104 (0.311)	-	-0.137 (0.339)
T	-	-	-	-	-0.184 (0.517)	-	-	-0.182 (0.400)	-0.282 (0.835)	-0.092 (0.201)	-0.196 (0.452)	-0.121 (0.254)
Dummy	-549.07 (0.514)	-590.90 (-0.558)	-528.72 (0.493)	-644.56 (0.612)	-560.76 (0.531)	-633.61 (0.587)	-636.07 (0.615)	-562.45 (0.526)	-517.51 (0.482)	-628.91 (0.580)	-603.97 (0.554)	-610.32 (0.571)
Dummy*Y	0.097 (0.676)	0.102 (0.715)	0.092 (0.629)	0.115 (0.797)	0.100 (0.714)	0.096 (0.651)	0.115 (0.801)	0.100 (0.703)	0.090 (0.617)	0.112 (0.753)	0.094 (0.636)	0.112 (0.755)
Mean Dependent Var.	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16
R ²	0.374	0.356	0.356	0.358	0.357	0.341	0.338	0.337	0.340	0.339	0.321	0.318
F-statistic	8.38***	6.11***	6.11***	6.16***	6.14***	4.83***	4.78***	4.77***	4.81***	4.79***	3.92***	3.87***
Breusch-Pagan X ²	0.7223	0.8587	1.5062	1.4668	1.3625	5.2159	2.2005	1.7399	2.3248	1.7570	6.1777	2.7763

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) ผลการทดสอบการเปลี่ยนแปลงค่าการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ (Autonomous Consumption) และค่าความไม่แน่นอนในการบริโภคหน่วยสุดท้ายเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2539 กับปี พ.ศ. 2543 (ภายใต้การทดสอบปัญหา Heteroscedasticity)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = C							
	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18		
Constant	2857.39*** (3.889)	2865.75*** (3.856)	2914.85*** (3.931)	2859.82*** (3.889)	2942.54*** (4.140)	2864.65*** (3.835)		
Yd	0.400*** (4.285)	0.386*** (3.457)	0.375*** (3.448)	0.395*** (3.975)	0.378*** (3.553)	0.387*** (3.460)		
D	-	0.020 (0.286)	-	-	-0.037 (0.305)	0.030 (0.284)		
L	-	-	0.035 (0.602)	-	0.062 (0.597)	-		
Lc	-	-	-	0.030 (0.125)	-	-0.593 (0.161)		
Dummy	-460.36 (0.405)	-389.31 (0.344)	-388.59 (0.337)	-435.71 (0.370)	-464.19 (0.405)	-406.67 (0.355)		
Dummy*Yd	0.091 (0.578)	0.081 (0.516)	0.074 (0.457)	0.086 (0.513)	0.076 (0.486)	0.086 (0.522)		
Mean Dependent Var.	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16	5778.16		
R ²	0.370	0.352	0.357	0.351	0.338	0.333		
F-statistic	8.24***	6.03***	6.13***	6.00**	4.78***	4.69***		
Breusch-Pagan χ^2	1.303	1.2618	2.7112	2.7842	6.5287	3.4545		

3. R² หมายถึง Adjusted-R²

หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บคือค่า absolute t-statistics

2. * มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) ** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) *** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

ที่มา: จากการคำนวณ

4.7 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาแบบจำลองการวิเคราะห์ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจนั้นพบว่า ค่า R^2 ปี พ.ศ. 2539 อยู่ในช่วงระหว่าง 0.283 ถึง 0.360 และปี พ.ศ. 2543 อยู่ในช่วงระหว่าง 0.341 ถึง 0.441 และค่า F-statistic ที่ได้ทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่า ค่า MPC ปี พ.ศ. 2539 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.283 ถึง 0.474 และปี พ.ศ. 2543 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.354 ถึง 0.413 สำหรับค่า Intercept ปี พ.ศ. 2539 มีค่าอยู่ระหว่าง 2451.17 ถึง 3361.34 และปี พ.ศ. 2543 มีค่าอยู่ระหว่าง 2776.83 ถึง 3504.34 และจากการทดสอบการเปลี่ยนแปลง (Structural Change Test) ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่าง Autonomous Consumption (Intercept) และ Marginal Propensity to Consume (MPC)